

Socijalizacija je plansko prenošenje znanja, umeća, navika, na nove generacije.

Socijalna funkcija porodice, formiranje ličnosti. Tradicija je sve ono što se prenosi. Cilj je da svaki čovek stasa u kreativnu ličnost koja će sama stvarati i prenositi ih na druge generacije.

Faze socijalizacije, čovek se socijalizuje ceo život:

1. **Hominizacija** (homo – čovek), postajanje čovekom. Za razliku od životinja, bebama su potrebne pomoć roditelja i drugih osoba. Traje od rođenja do 7. godine. Čovek stiče govornu sposobnost, hod, predmetne aktivnosti (učimo sami da jedemo, oblačimo se), umeća, navike, simbolizam, sistem vrednosti.

2. **elementarna socijalizacija**, započinje od prilike sa polaskom u školu i traje kroz celokupan period školovanja. Karakteristike: usvajanje znanja, kulturnog nasledja, uključivanje u grupni život društva (pripadamo odredjenim grupama, imamo prijatelje), stičemo motivaciju za rad, sticanje osnovnih stavova o kulturi (itgradjujemo ukus).

3. **inkulturacija**, počinje kada se posle školovanja zapošljavamo. Aktivan odnos prema nasledju. Polovina 20. godina. Imamo specifične sklonosti (razne tipove sklonosti, znamo šta želimo i šta ne), imamo jasan odnos prema društvu i svetu u kojem živimo, razvijamo senzibilitet. Čovek postaje stvaralačka egzitencija (zato što radi odredjeni posao i stvara)

4. **kreacija**, ne ulaze svi nego samo neki posebni pojedinci koji stvaraju neke posebne vrednosti, nešto što niko nije stvorio. Cilj socijalizacije je da što više ljudi udje u ovaj period. Period zrelosti – 30. i 40. godine, kad se svi činiooci u društvu slože.

Procesi, prate socijalizaciju:

- **konformizam**, nekritičko prihvatanje svega onoga što društvo prenosi na pojedince. Ljudi koji nemaju svoje mišljenje, ispiranje mozga.

- **nonkonformizam** – kritičko promišljanje datog. Ljudi koji razmišljaju glavom, prvo

promisle i onda iznesu svoj stav.